

dure. I § 4 er søgt præciseret, hvem der kan indgive klage.

Enhver, der har en retlig interesse, vil kunne indbringe en sag for nævnet.

Når personkredsen er defineret som enhver, der har en retlig interesse, skyldes det, at Kommissionen vurderer, at den typiske overtrædelse af direktiverne vil bestå i, at ordregivere ikke har offentliggjort et udbud overhovedet. Der er derfor lagt vægt på, at enhver med en retlig interesse kan indbringe en sag for nævnet. Det er nævnet selv, der i første instans afgør, hvorvidt en person har en retlig interesse. Klagenævnets afgørelse herom er underkastet domstolsprøvelse.

I nr. 2 er der givet ministeren en mulighed for at tillægge visse organisationer og offentlige myndigheder adgang til at indgive klage. Baggrunden herfor er, at der ikke er nogen myndighed, der fører tilsyn med direktivernes overholdelse. Det er derfor fundet naturligt, at visse offentlige myndigheder og organisationer udstyres med klagebeføjelser i det omfang, der skønnes behov herfor. Denne klagemulighed gives generelt og ikke i relation til bestemte sager, i modsætning til *stk. 2*. Industriministeren overvejer at lade Entreprenørforeningen, Industrirådet, Håndværksrådet samt Boligministeriet, Finansministeriet og Industriministeriet være klageberettiget.

Til *stk. 2*.

Nævnet kan tillade trediemand og offentlige myndigheder at indtræde i sagen til støtte for klageren eller den indklagede ordregiver, såfremt sagen har en væsentlig betydning.

Afgørelsen af, hvorvidt der foreligger en væsentlig betydning, træffes i første instans af klagenævnet, hvis afgørelse er underkastet domstolsprøvelse.

Til § 5

Nævnet afviser sager, såfremt det ikke ligger inden for nævnets kompetence at behandle sagen.

I tilfælde, hvor ordregiver slet ikke har udbudt, kan nævnet ved kendelse som hastesag træffe midlertidige foranstaltninger, der har til formål at bringe den påståede overtrædelse til ophør, herunder midlertidigt afbryde en ulovlig udbudsprocedure. Nævnet skal ved beslutning om midlertidige foranstaltninger tage hensyn til overtrædelsens grovhed og følgevirkningerne af en sådan kendelse. Det vil sige, at der skal foretages en afvejning af alle de interesser, der er knyttet til sagen samt hensynet til almenvellet. Dette gælder især i de situationer, hvor der er tale om en mulig omgørelse af en udbudsforretning, efter at kontrakten er indgået.

I tilfælde, hvor ordregiveren har udbudt, men udbudet har været behæftet med mangler, kan nævnet annullere ulovlige beslutninger eller pålægge den ordregivende myndighed at lovliggøre udbudsforretningen. Annullation af en udbudsprocedure kan under særlige omstændigheder blive aktuel. Dansk rets almindelige materielle regler vil være gældende for en sådan afgørelse.

Til *stk. 2*

Der er i kontroldirektivet åbnet mulighed for, at der kan ydes erstatning til personer, der har lidt skade på grund af en overtrædelse. Det slås i *stk. 2* fast, at krav om erstatning ikke kan behandles af klagenævnet. I stedet vil spørgsmålet om skadeserstatning skulle indbringes direkte for domstolene i overensstemmelse med dansk rets almindelige regler. Spørgsmål om skadeserstatning er et typisk domstolsanliggende, hvor de særlige grunde til en hurtig procedure, som *stk. 1* forudsætter, ikke gør sig gældende i samme omfang.

Til § 6

I § 6 fastslås, at Klagenævnet for Udbud er øverste administrative myndighed med hensyn til de sager, der er afgjort af nævnet.

Det står enhver frit at gå direkte til domstolene, uden først at indbringe sagen for nævnet. Dette skønnes imidlertid ikke at blive særligt almindeligt.

Nævnet er som andre administrative organer undergivet ombudsmandens kontrol. Nævnets afgørelser er undergivet domstolskontrol og kan indbringes af såvel parterne selv som de organisationer, der er tillagt kompetence efter § 4, *stk. 1* nr. 2. Den foreslåede bestemmelse svarer til almindeligt gældende regler for klagenævn, jfr. retsplejelovens § 226, *stk. 1*, nr. 2, der fastlægger, at afgørelser truffet af klagenævn skal indbringes for Landsretten.

Til § 7

Forslaget åbner mulighed for udpegning af både en formand og næstformænd. Der er i lovforslaget ikke taget stilling til, hvor mange sagkyndige, der skal udpeges. Dette skyldes usikkerhed om, hvor mange sager, der indbringes for nævnet.

Det foreslås, i overensstemmelse med den øgede anvendelse af åremålsansættelse i forbindelse med stillinger i statens tjeneste, at formand og medlemmer udnævnes for 4 år.

I *stk. 2* er det bestemt, at formandskabet skal opfylde betingelserne for at blive dommer. Som sagkyndige agtes udpeget personer, der har et indgående